

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"ב ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת אהרי

בקרבתם לפני ה' .. (טו, א)

יש כלים נפלאים הרבה שנעשין באמנות נפלא, והכל על ידי חכמת כח המושך וכח המכריח, ומי שבקי באמנות זה, איך לכוון יחד שני הכחות הנ"ל במוג הצריך, אזי נעשים על ידי זה כלים נפלאים שעושים פעולות נפלאות. וכמוכן בכל אדם יש בחינת כח המושך, שהוא הנפש, וכח המכריח שהוא הגוף; וכשתאווה הגוף או שאר מניעות, שהם מבחינת כח המכריח, מתגברין ביותר עד שמרחיקין את האדם מקדשת נפשו בשרשה, זה בחינת מיתה ממש, רחמנא לצלן.

אך כשהשני כחות הנ"ל מתנהגים במשקל הראוי, עד שתמיד הכח המושך מתגבר על הכח המכריח, אך באופן שלא לבטלו לגמרי, כי זה בחינת "בקרבתם לפני ה' וימתו", ועל זה הזהירו את ישראל ביותר בשעת מתן תורה: "פן יהרסו לעלות" וכו', כי העבודה צריך להיות בבחינת "והחיות רצוא ושוב", ואז אדרבא, זה עיקר החיים, שהוא בחינת חיבור גוף ונפש, ודייקא על ידי חיבור שני כחות אלו ביחד נעשים תקונים נפלאים בכל העולמות על ידי האדם הבעל בחירה המהמבר משני הכחות אלו ביחד.

וזה בחינת אכילת ערב יום כפור ותענית יום כפור, בחינת תיקון שני הכחות הנ"ל. ועל כן גם ביום כפור, שנכנס הכחן גדול לפני ולפנים, ששם עיקר קדשת שורש כח המושך, אך אף על פי כן היה משנה ומחליף כמה פעמים מבגדי זהב לבגדי לבן וכו', כדי שלא יגביר גם כח המושך ביותר מדי. ואז כשמתנהגין שני הכחות הנ"ל כתקון, אזי יכול לזכות על ידי תשובה שיתחפכו העוונות הנמשכין מכח המכריח לזכיות, שזה בחינת שליחת העוונות של יום כפור, כי דייקא גם על ידי כח המכריח נגמר האמנות הנפלא של כל התקונים כשזוכין לתקן בשלמות, עיין פנים. (לקוטי הלכות - הלכות יום טוב ה' - אותיות א' ד' ה' לפי אוצר היראה - אלול, ראש השנה, ... אות ס"ד)

בזאת יבא אהרן אל הקודש .. (טו, א)

כי כל העבודה של יום הכפורים, שעל ידי זה השם יתברך מוחל עוונות ישראל בכל שנה, הוא על ידי בחינת האמת הזך של השם יתברך בעצמו שאי אפשר להשיגו כי אם גדולי מבחרי הצדיקים כל אחד לפי בחינתו, כי על ידי האמת הפשוט אין תקנה להחוטא, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: שאלו לחכמה וכו'.

ואמרה: הנפש החוטאת היא תמות וכו'. וזהו בחינת האמת של המלאכים שקטרגו על בריאת האדם, כי לפי האמת שלהם אין תקנה להחוטא, והם ראו שהאדם יחטא נגדו יתברך, על כן קטרגו על בריאתו.

ובאמת לפי הדעת הפשוט, כך נוטה האמת, אבל לא ידעו עצם רחמנותו יתברך, שזה עצם האמת שאי אפשר להשיג, ומשם נמשך הסליחה לעוונות ישראל ביום הכפורים. אבל לאו כל אדם יכול לכנס לקדשת האמת הזה, ואפילו הכחן הגדול הזהר בבל יבא בכל עת אל הקדש כי אם בזאת וכו': ביום הכפורים, כי לאמת כזה שהוא בחינת קדשת קדש קדשים לפני ולפנים, אי אפשר לכנס כי אם ביום הכפורים על ידי סדר העבודה שצוה השם יתברך, ואז

יוכל להמשיך סליחת עוונות שנמשך מבחינת עצם אמתת רחמיו יתברך, בחינת ורב חסד ואמת. (לקוטי הלכות - הלכות ריבית ה' - אות מ"א)

בזאת יבא אהרן אל הקדש .. (טו, א)

אנשים פשוטים וקטני הערך, בוודאי אי אפשר להם להשיג השגת אלקות, ועיקר חיותם ותקוותם לזכות לתכלית הנצחי, לתכלית האמתית הוא רק על ידי אמונה.

ואפילו מי שיש לו שכל גדול והוא חריף ולמדן גדול בתורה, בחריפות ובקיאיות בשי"ס ופוסקים, ואפילו אם יש לו יד בחכמת הקבלה, בספרי הזוהר הקדוש וכתבי האר"י ז"ל, כל זמן שלא זכך עצמו מזהמת הנפש ולא שיבר עדיין לגמרי תאוות גופו וחמרו, ויש לו עדיין איזה אחיזה ושמץ דבר מתאוות הגוף והבלי עולם הזה, בוודאי עדיין אין שכלו שלם ואסור לו לכנס בחכמת השגת אלקותו יתברך כלל, כי יוכל להכשל מאד וליפול חס ושלום רחמנא לצלן, וצריך להתחזק רק באמונה ולהשליך שכלו לגמרי, ולסמך על

אבותינו הקדושים ועל הצדיקים האמתיים אשר כפו את יצרם ושברו את החמר לגמרי, כי רק הם זכו להשגת אלקותו יתברך בתכלית השלמות.

ואפילו צדיקים כאלו שטהרו וקדשו עצמן מזהמת הנפש לגמרי ושברו כל התאוות ובטלו את הגוף והחמר לגמרי, גם הם היה עיקר התחזקות שלהם רק על ידי האמונה הקדושה, כמוכן בדברי רבנו ז"ל בכמה מקומות, כי אי אפשר להשיג שום השגה ולדעת שום ידיעה בהתנוצצות אלקותו יתברך כי אם על ידי האמונה הקדושה אשר היא השער שדרך שם נכנסין לכל הקדשות לכל ההשגות ולכל הידיעות הקדושות, בבחינת "בזאת יבוא אהרן אל הקדש". "זאת" היא בחינת מלכות כידוע, בחינת אמונה שהיא יסוד כל התורה, כמו שכתוב: "כל מצוותיך אמונה". בחינת זאת התורה והעדות והחקים והמשפטים וכו', 'זאת' דייקא כנ"ל. וזה שהאריך בתקונים ובאר היטב דלית רשו לנביא וחווה לאעלא לקדשא בר מנה וכו'.

כי אי אפשר להתקרב ולכנס לשום קדשה לשום השגה ולשום ידיעה מה' יתברך, כי אם על ידי האמונה הקדושה, וכל המלחמות וכל הנסיונות שיש להאדם בעבודת ה' יתברך, אי אפשר לנצח שום מלחמה ולעמד בנסיון כי אם על ידי האמונה הקדושה, כמו שכתוב שם בתקונים: ודוד כד הוה עאל בקרבא לא איתרחץ אלא בה, כמו שכתוב: "אם תחנה עלי מחנה וכו' אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח", היינו שעיקר בטחונו ותקוותו היה באמונה שנקראת "זאת" כנ"ל. דהיינו שהיה יודע שהוא חזק בהאמונה בה' יתברך, ועל כן הוא חזק שבוודאי יעמד נגד כל המחנות והמלחמות של היצר הרע והסטרא אחרא, כי בוודאי יוכל לנצחם ולשברם מאחר שיש לו אמונה חזקה בה' יתברך שנקרא "זאת" כנ"ל, בחינת בזאת אני בוטח (תהלים כז), 'בזאת' דייקא, היינו בהאמונה כנ"ל. והנביא כשראה ארך הגלות לא היה לו תקוה לצאת משם כי אם על ידי האמונה שנקראת "זאת", כמו שכתוב: "זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל" וכו', כמבאר בתקונים שם.

כי הנביא ראה שבסוף הגלות בעקבא דמשיחא יתגבר הבעל דבר והסטרא אחרא ביותר ויהיה קשה להאדם לנצחו, על כן אמר שאין תקוה לצאת מהגלות כי אם על ידי בחינה זאת שהיא האמונה הקדושה, שמי שיהיה חזק בהאמונה, בוודאי יזכה לנצח המלחמה ויצא מן הגלות בוודאי. ועיין שם בתקונים שהאריך בעניין בחינה של זאת,

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אויזיק שלמה, זצ"ל

שיעקב מסר זאת לבניו וכן משה וכו' וכו'. והכלל, שבחינת 'זאת' הנזכר שם בתקונים הוא בחינת האמונה הקדושה שהיא עיקר ויסוד כל התורה כלה, ורק על ידה יכולין לכנס לשערי הקדושה ולנצח כל המלחמות שיש להאדם בעבודת ה' יתברך. (לקוטי הלכות - הלכות גילוח ג' - אות ח')

וכסו בעפר .. ע"ז

זוהי בחינת כסוי דם בעפר, זה בחינת שפלות, בחינת (בראשית יח): ואנכי עפר ואפר, שאמר אברהם אבינו, שהוא בחינת שפלות שעל ידי זה זכו ישראל ליעפר כסוי, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יז.), כי עיקר תיקון הנפש על ידי שפלות. (לקוטי הלכות - הלכות שחיטה ג' - אות ד')

סיפור

ימי מוהר"נט (רבי נתן), סימן כד © ... באותו זמן, בין שבועות לראש-השנה, נשתדך רבנו זכרוננו לברכה עם אשתו השניה מברד, ואחר-כך בא לביתו ואמר בשבת-קודש: אספר לכם עניין נסיעה שלי וספר המעשה של הזובב והעכביש וכו' בספורי-מעשיות (מעשה ז'); ואין מי שידוע מה שייכות יש למעשה זאת לעניין נסיעתו, ואני לא זכיתי להיות אז אצלו גם ספר אז המעשה מהרב, שהיה לו בן יחיד וכו' (מעשה ח') אחר-כך נסע רבנו זכרוננו לברכה למעודיבקה, כדרכו בכל שנה, ואמר שם תורה וחזר לביתו בחדש אלול היו הנשואין שלו עם אשתו השניה, וגם אז לא זכיתי להיות, ואמר אז, שכל מי שהיה אצל החפה שלו, מחלו לו על כל עוונותיו:

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) © ... מי יכול לשער? מי יכול לספר? כמה שאני אספר... אי אפשר להרגיש מה שעבר עלי... בכל חודש, הם גרשו את הילדים שלי מהבית ספר, "לא הבאת כסף, אם אין כסף אין בית ספר!", וכל הבנות שלי לא יודעים להתפלל. רב מוטל אמר להבת שלו: "אני מתבטל לרבי ישראל בער אודסר, אני רואה את השבת שלו, את הזמירות, השמחה של שבת, ואני יש לי פרנסה ויש לי כל טוב, ואין לי שמחה ואין לי... אז ישראל צריך להיות הרבי שלי", הילדים שלו יודעים את זה, שהוא אמר, רק הוא ברסלב, ברסלב, ברסלב... אשתי הייתה בצפת, ואני הייתי בטבריה, לא היה לנו מלבושים, בגדים, לא היה לנו דירה, כלום, ורב מוטל (מסלוני) הוא נתן לי דירה ורהיטים, שולחן וכסאות, והוא הכניס אותי להישיבה, הכל רב מוטל, ואם הוא דיבר, הוא מתנגד, הוא דיבר לא בכבוד נגד רבנו, אז סגרתי הדלת בדפיקה גדולה: אל תדבר איתי יותר, אני לא רוצה שום קשר אתכם", אז הוא ראה דבר כזה, הוא נשאר כמו ילד, "מה זה? מי שמע דבר כזה? אדם שאני נתן לו רהיטים ודירה...", הוא היה לו מסירות נפש בשבילי, הוא היה לו מלחמות עם הגבאים של הישיבה, הם מתנגדים, והוא אמר שהם צריכים להכניס אותי להישיבה וצריכים לתת לי הוספה, והוא היה תמיד במלחמה איתם...

עצות ותפילות

עצות המבוארות חג הפסח, ג-ד
אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסגלת לתיקון הברית. (לקוטי מוהר"ן סימן כ, י.) על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. היינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמת, הוא עיקר הגאולה. כי גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת רחמנא לצלן. אבל על ידי ספור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאולה. גם על ידי שתיית מצוות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתקון הדעת, תיקון הברית. מסעיף זה יכולים ללמד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבארים בשלחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתקון מיוחד, ובפרט לתקון הברית, שזה כלל כל התקונים כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפלה בזעקה מסגלת לתקון

הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסגלת לתקון הברית, כמבאר בלקוטי הלכות.

... ותהיה בעזרנו, שנזכה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונזכה לקיים מצוות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדושה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנזכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין גדולות ומוחין דקטנות.

ונזכה לסדר הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחידושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כגחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפילתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפילתנו כמו שכתוב, הן אל

כביר ולא ימאס. ויתוסף ויתגדל למעלה ותוספות קדושה רבה ועצומה על-ידי תפילתנו, ועל-ידי-זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ):

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב מ"ח) ב"ה, כ"ג שבט תשכ"א טבריא.

ידידות לבי, בעל שכל בהיר ישר וזך לבחן ולברר האמת האמתית הפודה מכל הצרות, בעל הישועות יושיע אותך שתברח מכל מה שעובר עליך להצדיק המהפך הכל לטובה.

האגרות שלנו הם רפואות יקרות, כי הם מים חיים נזולים ממעין החכמה של הבעטלר העוור שהוא הזקן שבזקנים, שאמר אני זקן מאד ואני תינוק ויניק לגמרי וכו', אשר הוא רפואתנו וחינוך לדור דור. יראו עיניך וישמח לבך, וראוי לך לתת לב לקבל מזה רמזים נפלאים להבין פעולת ה' וגדלתו עד אין חקר שעדיין רחמי ה' יתברך עליך ועלי, ובודאי לא יעזב אותך לעולם, ואיך שיהיה, איך שיהיה, יהיה אחריהן לטובה, רק חזק ואמץ מאד להתגבר בכל עז לשמח נפשך תמיד בכל עת, ולהפך כל מיני מרירות דמרירות, וכל מיני יגון ואנחה לששון ושמחה. כי מה היינו עושים אם במרירות ויגון ואנחה כזאת היינו מתנגדים על אור האורות כזה שהוא מקור חיינו וכל תקוותנו לנצח. חס ושלום, חס ושלום, היה נאבד תקוותנו לגמרי חלילה. עתה עתה יש ויש תקוה טובה ונפלאה לכל הדורות וגם לי גם לך יהיה תקוה טובה בלי ספק. קוה לה' ויושע לך!

הכלל שצריכין הרבי הגדול ביותר כדי לזכות להשגות אלקות, ומי שמקרב עצמו לקטן במעלה, לא די שאינו מועיל לו, כי אינו יכול לרפאות חליי נפשו העצומים, אף גם מקלקלו הרבה. מכל שכן כשזה הקטן במעלה הוא בעל מחלקת וחולק על הצדיק האמת הגדול במעלה מפלגת מאד, שהוא יגע כל ימיו להמשיך השגת וידיעת אלקותו יתברך בדרכים נפלאים, בשכליות עמקים ונפלאים נוראים ועצומים ונשגבים מאד מאד, עד אשר בגדל כחו וחכמתו הרמה יכול להכניס השגת וידיעת אלקותו יתברך אפילו בכל הרחוקים מאד, ובעצם כחו השאיר אחריו ברכה ספרים נוראים כאלה והתגלות חידושים חדשים כאלה, ותלמידים יקרים שממשיכין הארת דעתו הקדושה לדורות.

זוה הקטן במעלה אשר אינו יודע שום דרך ונתיב ושביל בהמשכת השגות אלקות לעולם, כי גם בעצמו עדיין לא התחיל להשיג שום השגה קלה, וכשהוא חולק על צדיק כזה, ותורה כזאת, ועל אנשיו העוסקים בספריו הקדושים שעל-ידם יכולים לרפאות גם החולה הגדול ביותר, ועדיין הוא עוסק אחר הסתלקותו להמשיך ולהאיר השגות אלקות גם בהרחוקים והחולים ביותר על-ידי ספריו ותלמידיו היקרים, וזה חולק עליהם - בודאי הוא מקלקל הרבה מאד להשומעים אליו להתרחק ממקור חיים כאלה!...

שבת שלום